

ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม เสริมหลักสูตรกับทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาล

ชัยณรงค์ อาจอาสา¹ ปรียานุช ชัยกองเกียรติ¹ ชนิกานต์ สมจारी¹ วราภรณ์ ศิวดำรงพงศ์¹

¹ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา สถาบันพระบรมราชชนก

Corresponding author: Preeyanuch Chaikongkiat; Email: preeyanuch@bcnyala.ac.th

Received: July 11, 2020; Revised: October 27, 2020; Accepted: December 10, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจแบบวิเคราะห์หามิติวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ด้าน 3R 7C ประชากรเป็นนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 307 คน การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาจากประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพัฒนาโดยผู้วิจัย เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป แบบประเมินประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร และแบบประเมินทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาพยาบาลมีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมซึ่งมี 4 ด้านได้แก่ กิจกรรมการพัฒนาจิต การพัฒนาจิตอาสา การพัฒนาทักษะชีวิต และการพัฒนาวิชาการ พบว่ากิจกรรมพัฒนาจิตอาสา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ด้านกิจกรรมพัฒนาวิชาการมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง 2) มีทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนการทัศน์ อยู่ในระดับมาก และด้านอ่านออก เขียนได้ และคณิตศาสตร์(3R) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในเรื่องการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ 3) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาลพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ($p < .01$) โดยพบว่าประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านพัฒนาวิชาการ มีความสัมพันธ์กับทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 มากกว่าด้านอื่นๆ ดังนั้นผู้รับผิดชอบงานกิจกรรมนักศึกษาจึงควรบูรณาการกิจกรรมเสริมหลักสูตรเข้ากับการจัดกิจกรรมการสอน เพื่อส่งเสริม/พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะในด้าน 3R เช่น ด้านการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: กิจกรรมเสริมหลักสูตร, ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21, นักศึกษาพยาบาล

The correlations between the 21st century skills and the experiences gained by attending extracurricular activities of nursing students

Chainarong Artarsa¹, Preeyanuch Chaikongkiat¹, Chanikan Somjaree¹, Waraporn Siwadamrongpong¹

¹ Boromarajonani College of Nursing Yala, Praboromarajchanok Institute

Corresponding author: Preeyanuch Chaikongkiat; Email: preeyanuch@bcnyala.ac.th

Received: July 11, 2020; Revised: October 27, 2020; Accepted: December 10, 2020

Abstract

The purposes of this analytical survey research were to assess the experience gained by extra curriculum activities along with the 21st century skills, and to determine the correlations between these two factors. Participants were 307 nursing students who enrolled in academic year 2018 of the Boromarajonani College of Nursing Yala (BCN Yala). The research instrument was developed by researchers. It is used to collect the following data: demographic data, extra curriculum activities, and the 21st century skills. Data was analyzed by using descriptive statistics and the Pearson's Correlation Coefficient. The research findings illustrated that 1) Nursing students had overall experience of attending the extracurricular activities at moderate level. Among four domains of extracurricular activities including: mental development, service minded development, life skill development, and academic related skill development, the student had experienced the service minded development activities the most whereas the least domain students had experienced was academic related skill development activities. 2) The analysis of 21st century skills of nursing students showed that the overall score was in a high level. The cultural diversity perceptive aspect had the highest mean and was in high level whereas reading, writing and calculating (3R) skills aspect had the lowest mean and was in moderate level, especially reading and writing English skills. 3) The correlations between experience of attending the extracurricular activities and 21st century skills were positively significant at moderate level, of which the academic related skill development had the strongest relationship with experience of attending the extracurricular activities. Therefore, educators who responsible for student affairs should apply/integrate the extracurricular activities into the regular classroom activities in order to encourage students to improve their academic skills especially 3R skills in English to be able to effectively communicate with others.

Keyword: Extracurricular activity, The 21st century skills, Nursing students

บทนำ

สถานการณ์โลกในศตวรรษที่ 21 มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมายและรวดเร็ว ระบบการศึกษาจึงต้องมีการพัฒนาให้สอดคล้องกับภาวะความเป็นจริงของโลก เข้าถึงความรู้โดยง่าย จำนวนความรู้เพิ่มมากขึ้นทุกวัน การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวข้ามความคิดเดิมที่เน้นสาระวิชาไปสู่การเรียนรู้ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ผู้สอนต้องออกแบบการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการลงมือทำ การศึกษาจึงเป็นการเตรียมคนไปเป็นคนที่ใช้ความรู้ และเป็นบุคคลพร้อมเรียนรู้ สามารถเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง พลิกผัน และคาดไม่ถึง ยูเนสโกได้แนะนำว่า ผู้เรียนควรมีทักษะที่ครอบคลุม 3 กลุ่ม ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน คือทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น ทักษะเพื่อการทำงาน คือ ทักษะพื้นฐานในการทำงานของ และทักษะเฉพาะอาชีพ คือทักษะเบื้องต้นของอาชีพที่สนใจ (Trilling and Fadel, 2009; วิจารณ์ พานิช, 2555) และได้เกิดแนวคิดทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย การเรียนรู้ 3Rs x 7Cs โดย 3Rs คือ Reading (การอ่าน) (W)Riting (การเขียน) และ (A)Rithmetic (คณิตศาสตร์) ส่วน 7Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ (Cross-Cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะด้านอาชีพและทักษะการ

เรียนรู้ (Career and Learning Skills) (วิจารณ์ พานิช , 2555)

กระบวนการจัดการศึกษาพยาบาล มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพในการนำความรู้ความสามารถไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล เพื่อดูแลสุขภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชนที่ยืด ผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางในการดูแล เป็นการเตรียมบุคลากรทางวิชาชีพ ที่เรียกว่า “พยาบาลวิชาชีพ” ซึ่งต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ มีทักษะทางวิชาชีพ มีคุณธรรม และจริยธรรม (กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และจรัสศรี เพชรคง, 2560) ในขณะเดียวกันต้องปรับบทบาทให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย และการเปลี่ยนแปลงในระดับสากลด้วย จากแนวโน้มการศึกษาพยาบาลที่ได้ให้ความสำคัญมากกับทักษะในศตวรรษที่ 21 เช่นเดียวกับกับหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ที่มุ่งเน้นการพัฒนาให้นักศึกษาพยาบาลมีทักษะที่ครอบคลุม 3 กลุ่มดังกล่าวข้างต้น ดังนั้นเมื่อสำเร็จการศึกษาพยาบาลแล้ว บัณฑิตพยาบาลจึงควรมีทักษะในศตวรรษที่ 21 และสามารถปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างเท่าทันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง ในการพัฒนาผู้เรียนนี้สอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2555) ที่กล่าวว่าคนทุกคนต้องมีการเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงมหาวิทยาลัยและตลอดชีวิต ทั้งในและนอกห้องเรียน จากการศึกษาทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาล-วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี (กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และคณะ, 2558) พบว่านักศึกษาพยาบาลมีค่าเฉลี่ยทักษะด้านการอ่านและการเขียนต่ำที่สุด ในทุกชั้นปี โดยเฉพาะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าข้ออื่น ๆ และพบว่าทักษะโดยรวมของนักศึกษาในแต่ละชั้นปีมีความแตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีทักษะสูงกว่าชั้นปีที่ 3 2 และ 1 ตามลำดับ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าทักษะของนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นตามชั้นปีนั้น อาจมาจากการจัดการเรียนการสอนที่ดีของวิทยาลัยในการเสริมสร้าง

ประสบการณ์การเรียนการสอนให้กับนักศึกษา ผลจากการสนทนากลุ่มอาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนที่ควรจะเป็นในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 เช่น ควรมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมทักษะที่นักศึกษายังมีน้อยกว่าด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ด้านภาษาอังกฤษควรจัดกิจกรรมนอกเวลาวิชาการที่ส่งเสริมทักษะภาษา ควรลดการสอนแบบบรรยาย และเพิ่มการสอนโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการสอนมากขึ้น ควรพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะที่มีการบูรณาการระหว่างทักษะที่จำเป็นในการทำงานในสายอาชีพ (Hard skills) และทักษะที่สามารถใช้ได้กับทุกสายอาชีพ (Soft skills) เช่น ทักษะการสื่อสาร เป็นต้น สอดคล้องกับผลการวิจัย ที่ศึกษาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตทุกชั้นปีของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา ในปีการศึกษา 2560 (ปรียนุช ชัยกองเกียรติ, โศรยา นิษะ และบุรณณันต์ จันทร์ศิริพุทธ, 2562) พบว่า นักศึกษามีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทักษะรายด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่าง กระบวนทัศน์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรายด้านอ่านออกเขียนได้ และคณิตศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด โดยเฉพาะในด้านการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ และพบว่าชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้งโดยรวมและรายด้านเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านอ่านออกเขียนได้ และคณิตศาสตร์ และทักษะการสื่อสาร การรู้เท่าทันสารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อ และมีข้อเสนอแนะให้วิทยาลัยพยาบาลพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างเป็นระบบ โดยการส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาวิชาแกนหลัก และสอดแทรกทักษะในศตวรรษที่ 21 เข้าไปในทุกวิชาแกนหลัก โดยมุ่งเน้นทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านที่

นักศึกษายังมีอยู่ในระดับน้อยกว่าด้านอื่น ๆ งานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ยังไม่ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งอาจมีผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ได้ สอดคล้องกับแนวคิดของจักรเพชร สุริยกุลม (2559) ที่ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแบบบูรณาการตามแนวคิดสะเต็มศึกษาที่มีต่อการรู้เท่าทันและพฤติกรรมการแก้ปัญหาแบบร่วมมือของนักเรียนพบว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 จึงเป็นไปได้หลายรูปแบบ นอกจากกิจกรรมในห้องเรียนแล้ว กิจกรรมนอกห้องเรียนหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรก็มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกเวลาเรียนตามปกติ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ในการเรียนตามหลักสูตรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ตามความสนใจและความถนัด พัฒนาความสามารถพิเศษ ทั้งนี้ต้องเน้นให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ และร่วมทำกิจกรรมอย่างอิสระ งานวิจัยของวัลลภ นาคศรีสังข์, สุพัตรา ไตรอุดมศรี, และตรีตาภรณ์ สร้อยสังวาลย์ (2560) ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรพบว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาจะช่วยให้ นักศึกษามีคุณลักษณะบัณฑิตดี เก่ง สุข ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลในศตวรรษที่ 21 โดยต้องมีการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งด้านการเรียนการสอนและด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เหมาะสมกับนักศึกษาพยาบาลทุกชั้นปี เพื่อเป็นการหล่อหลอมให้นักศึกษาพยาบาลเป็นพยาบาลวิชาชีพที่สามารถปฏิบัติการพยาบาลที่ตอบสนองความต้องการประชาชนและสังคมที่มีความซับซ้อนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ความท้าทายในประเด็นของผู้เรียนที่สำคัญมาก คือ การเตรียมความพร้อมของผู้เรียนต่อการเรียนในศตวรรษที่ 21 จะเตรียมผู้เรียนอย่างไรให้รู้จัก

รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเอง จะทำอย่างไรผู้เรียนจึงจะมีความกระตือรือร้นต่อการเรียน มีการศึกษาค้นคว้าจนเป็นนิสัย ซึ่งในบริบทการศึกษาของไทยนั้นนับว่าเป็นเรื่องที่ปรับเปลี่ยนให้เกิดขึ้นได้ยาก (กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และคณะ, 2558) จากแนวคิดและการศึกษาวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตร ในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญมากในจัดการเรียนการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา เช่น การพัฒนาจิต จิตอาสา กิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต และกิจกรรมพัฒนาวิชาการ มีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาบัณฑิตให้มีทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาบัณฑิตที่มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการของสังคมในปัจจุบัน จึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาลตามแนวคิดที่ว่าจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ให้มีความสำคัญกับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตัวเอง ผ่านการปฏิบัติ (Learning by doing) โดยการเข้าร่วม/มีประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้แก่ การพัฒนาจิต จิตอาสา การพัฒนาทักษะชีวิต และการพัฒนาวิชาการ จะช่วยให้ผู้เรียนใช้ทักษะที่สามารถเชื่อมโยงเข้ากับโลกแห่งความเป็นจริง พัฒนาทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วยการเรียนรู้ 3Rs x 7Cs ได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร และทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา
2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับทักษะการเรียนรู้

แห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา

วิธีการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบวิเคราะห์ (Analytical survey research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา ที่ศึกษาในปีการศึกษา 2561 จำนวน 307 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยพัฒนาจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบบันทึกข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย ชั้นปี เพศ และเกรดเฉลี่ยสะสม ส่วนที่ 2 เป็นแบบประเมินประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร 4 ด้าน ประกอบด้วยด้านการพัฒนาจิต 5 ข้อ ด้านจิตอาสา 9 ข้อ ด้านพัฒนาทักษะชีวิต 20 ข้อ และด้านกิจกรรมพัฒนาวิชาการ 12 ข้อ รวม 46 ข้อ สร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่ามี 4 ระดับ จากได้รับการพัฒนาในกิจกรรมนั้น ๆ บ่อยมากให้ 4 คะแนน ถึงได้รับการพัฒนาน้อยมากหรือไม่ได้รับการพัฒนาเลยให้ 1 คะแนน การแปลผลค่าเฉลี่ยของการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เกณฑ์การให้คะแนนแบ่งระดับตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1981) ออกเป็น 3 ระดับ ระดับมากมีค่าเฉลี่ยในช่วง 3.01 - 4.00 ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยในช่วง 2.01 - 3.00 และระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยในช่วง 1.00 - 2.33 ส่วนที่ 3 เป็นแบบประเมินทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาล พัฒนาโดยปริญญช ชัยกองเกียรติ, ไศรยา นิยะ และบุรณคณัส จันทศิริพุทธ (2562) เพื่อให้มีความเหมาะสมกับบริบทการเรียนการสอนในปัจจุบันมากขึ้น แบบประเมินนี้วัดทักษะการ

เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตาม 3R7C ได้แก่ ทักษะด้าน การอ่านออก เขียนได้ และคณิตศาสตร์ 11 ข้อ ด้าน การคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 8 ข้อ ด้านการสร้างสรรคและนวัตกรรม 6 ข้อ ด้าน ความเข้าใจความต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ 4 ข้อ ด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ 9 ข้อ ด้านการสื่อสารสารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ 8 ข้อ ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร 7 ข้อ และด้านทักษะอาชีพ และทักษะการ เรียนรู้ 10 ข้อ รวม 63 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่ามี 5 ระดับ จากมีทักษะในข้อนั้นอยู่ในระดับ ตีมากให้ 5 คะแนน ถึงมีทักษะในข้อนั้นอยู่ในระดับต่ำ มากหรือไม่มีเลยให้ 1 คะแนน การแปลผลค่าเฉลี่ยของ ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 เกณฑ์การให้คะแนน แบ่งระดับตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1981) ออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.67 - 5.00 ระดับ ปานกลางมีค่าเฉลี่ยในช่วง 2.34 - 3.66 และระดับน้อยมี ค่าเฉลี่ยในช่วง 1.00 - 2.33 การตรวจสอบคุณภาพของ เครื่องมือ ใช้การตรวจความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่า ดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index : IOC) ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาจำนวน 3 คน วิเคราะห์ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.67 - 1.00 และหาค่า ความเชื่อมั่นโดยการคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอน บาค ของแบบประเมินประสพการณ์การเข้าร่วม กิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้เท่ากับ 0.92 และแบบประเมิน ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ได้เท่ากับ 0.91

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้ผ่านการพิจารณารับรองจาก คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2561 หมายเลขใบรับรองที่ bcny 009/2561 ผู้วิจัยชี้แจงกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และ ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัย และแจ้งให้ ทราบว่าหากกลุ่มตัวอย่างต้องการออกจากการวิจัย

สามารถกระทำได้โดยไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการเรียน การสอนในวิทยาลัยพยาบาล ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง จะถือเป็นความลับ การวิเคราะห์ข้อมูลจะวิเคราะห์ใน ภาพรวม และจะนำไปใช้ในประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยชี้แจง นักศึกษาให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์การวิจัย ชี้แจงการ พิทักษ์สิทธิก่อนการเก็บข้อมูลให้นักศึกษาเข้าใจ โดยให้ นักศึกษาประเมินทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ตามการรับรู้ของตนเอง ให้อเวลาในการตอบแบบสอบถาม หลังได้รับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน ก่อนนำข้อมูลไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสพการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม เสริมหลักสูตร และทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาลโดยใช้ค่า ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วม กิจกรรมเสริมหลักสูตรกับทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาล โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)

ผลวิจัย

1. ประสพการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริม หลักสูตร ผลการวิเคราะห์ประสพการณ์การเข้าร่วม กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรม พัฒนาจิตอาสา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\mu=3.24$, $\sigma=0.39$) ส่วนรายด้านกิจกรรมพัฒนา วิชาการมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=2.51$, $\sigma=0.49$) และ นักศึกษา มีการเข้าร่วม กิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=2.87$, $\sigma=0.32$) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสพการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาพยาบาลรายด้านและโดยรวม

การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรรายด้าน	μ	σ	แปลผล
1. กิจกรรมการพัฒนาจิต	2.94	.40	ปานกลาง
2. กิจกรรมพัฒนาจิตอาสา	3.24	.39	มาก
3. กิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต	2.77	.40	ปานกลาง
4. กิจกรรมพัฒนาวิชาการ	2.51	.49	ปานกลาง
โดยรวม	2.87	.32	ปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีประสพการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากที่สุดในด้านการพัฒนาจิต คือ การสวดมนต์/ละหมาด ตอนเช้า/ก่อนเข้านอน ($\mu=3.60, \sigma=0.65$) ด้านจิตอาสา คือ การเป็นประชาชนจิตอาสาในรัชกาลที่ 10 ($\mu=3.82, \sigma=0.69$) ด้านกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต คือ การปรับตัวในการใช้ชีวิตในหอพักของโรงเรียน/วิทยาลัย ($\mu=3.40, \sigma=0.62$) และด้านกิจกรรมพัฒนาวิชาการ คือ การบริหารการทำงานเป็นทีม/กลุ่ม ($\mu=3.17, \sigma=0.66$) ส่วนประสพการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีน้อยกว่าด้านอื่น คือ ด้านกิจกรรมพัฒนาวิชาการ ได้แก่ การแข่งขันประกวดภาพถ่าย หรือการ

ผลิตสื่อ ($\mu=1.77, \sigma=0.81$) ด้านกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต ได้แก่ การเป็นแกนนำในโครงการต่าง ๆ ($\mu=1.87, \sigma=0.96$)

2. ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 พบว่า นักศึกษามีทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.86, \sigma=0.45$) โดยรายด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.28, \sigma=0.59$) และรายด้านอ่านออก เขียนได้ และคณิตศาสตร์ (3R) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.33, \sigma=0.55$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาล รายด้านและโดยรวม

ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 รายด้าน	μ	σ	แปลผล
1. อ่านออก เขียนได้ และคณิตศาสตร์ (3R)	3.33	.55	ปานกลาง
2. การคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา	3.61	.55	ปานกลาง
3. การคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม	3.58	.79	ปานกลาง
4. ความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์	4.28	.59	มาก
5. ความร่วมมือ, การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ	3.95	.58	มาก
6. การสื่อสาร การรู้เท่าทันสารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อ	3.83	.50	มาก
7. การใช้คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	4.12	.63	มาก
8. อาชีพและการเรียนรู้	4.17	.53	มาก
โดยรวม	3.86	.45	มาก

ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาล พบว่า ประสบการณ์ การเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 โดยรวมในระดับปานกลาง ($r=0.62, p<0.01$) และกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านพัฒนาวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรวมมากกว่ากิจกรรมด้านอื่น ($r=0.59, p<0.01$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แต่ละด้านมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ โดยพบความสัมพันธ์มากที่สุด ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านพัฒนาวิชาการสัมพันธ์กับทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ด้านการ

คิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา ด้านอ่านออก เขียนได้ และคณิตศาสตร์ (3R) และด้านการสื่อสาร การรู้เท่าทันสารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อระดับปานกลางที่ ที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.55, 0.54 และ 0.49 ตามลำดับ ($p<0.01$) ทั้งนี้พบความสัมพันธ์ในระดับต่ำระหว่างกิจกรรมพัฒนาจิต กับทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ด้านอ่านออก เขียนได้ และคณิตศาสตร์ (3R) ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ และคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.18, 0.19 และ 0.19 ตามลำดับ ($p<0.01$) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาล จำแนกรายด้านและโดยรวม (N=307)

	กิจกรรม การพัฒนา จิต	กิจกรรม พัฒนาจิต อาสา	กิจกรรม พัฒนา ทักษะชีวิต	กิจกรรม พัฒนา วิชาการ	รวม กิจกรรม
1. อ่านออก เขียนได้ และคณิตศาสตร์ (3R)	.18**	.29**	.49**	.54**	.51**
2. การคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา	.26**	.36**	.46**	.55**	.54**
3. การคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม	.21**	.28**	.34**	.42**	.41**
4. ความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์	.20**	.32**	.35**	.32**	.39**
5. ความร่วมมือ, การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ	.19**	.34**	.47**	.47**	.49**
6. การสื่อสาร การรู้เท่าทันสารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อ	.29**	.42**	.46**	.49**	.55**
7. คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	.19**	.27**	.43**	.39**	.42**
8. อาชีพและการเรียนรู้	.24**	.42**	.48**	.43**	.52**
รวมทักษะ	.29**	.44**	.57**	.59**	.62**

** $p < .01$

อภิปรายผล

ผลการวิจัยนี้พบว่า ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี ยะลา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรายด้านกิจกรรมพัฒนาจิตอาสา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาอัตลักษณ์ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุขที่มุ่งเน้นการให้บริการสุขภาพด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ อันมีด้านจิตอาสาเป็นหนึ่งในอัตลักษณ์นั้น วิทยาลัยพยาบาลในสังกัดพระบรมราชชนก ได้ดำเนินการพัฒนาอัตลักษณ์นักศึกษาพยาบาลในเรื่องนี้มาอย่างต่อเนื่อง กำหนดให้ทุกรายวิชา มีการจัดการเรียนการสอนโดยสอดแทรกประเด็นการให้บริการด้วยหัวใจ ความเป็นมนุษย์ และบูรณาการกับงานกิจกรรมนักศึกษาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภายใต้ระบบครอบครัวเสมือน ดังที่ได้กำหนดแนวทางโดยสถาบันพระบรมราชชนก (สถาบันพระบรมราชชนก, 2556) จึงทำให้นักศึกษามีการรับรู้ด้านการพัฒนาจิตอาสาในระดับมาก ในขณะที่กิจกรรมพัฒนาวิชาการมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี ยะลา มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมักเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมจิตอาสาเพื่อสาธารณะ หรือบำเพ็ญสาธารณกุศลเพื่อสังคม มากกว่ากิจกรรมทางวิชาการที่จัดนาน ๆ ครั้ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของอมรรัตน์ เสตสุวรรณ และ อรชร ศรีไทรล้วน (2557) ที่พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมอาสาพัฒนาหรือบำเพ็ญสาธารณกุศลเพื่อสังคม มากกว่ากิจกรรมด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของอมรเทพ สีนวนสูง (2559) ที่ศึกษาความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ซึ่งพบว่า ด้านบำเพ็ญประโยชน์มีค่าเฉลี่ยมาก

ที่สุด เช่นเดียวกับการศึกษาของอับดุลเลาะ เจ๊ะหลง (2556) ที่ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านบำเพ็ญประโยชน์อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับแนวคิดด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนของมหาวิทยาลัยไอโอวา ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่พัฒนารูปแบบเป้าหมายทักษะชีวิต (Targeting life skills model) ซึ่งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะชีวิตเด็กและเยาวชน มีหลักสำคัญ 4 ด้านเรียกว่า 4H ได้แก่ 1) การพัฒนาด้านความคิดและการจัดการ (Head) 2) การพัฒนาด้านการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น (Heart) 3) การพัฒนาด้านการทำงานและการเป็นพลเมืองที่ดี (Hand) และ 4) การพัฒนาด้านการใช้ชีวิตและการดูแลตนเอง (Health) ซึ่งกิจกรรมพัฒนาจิตอาสาจะเกี่ยวข้องกับทักษะชีวิตทั้ง 4H มากกว่ากิจกรรมพัฒนาวิชาการ (ธัญธูชา รัตนพันธ์, สรเดช ครุฑจ้อน และ มนต์ชัย เทียนทอง, 2561)

ผลการวิจัยนี้พบว่า นักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี ยะลา มีทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยรายด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ อ้อมใจ พลกายา และอัจฉราพรณ วงษ์น้อย (2561) ที่ศึกษาความพึงพอใจในงานและทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี จักรีรัช พบว่า ทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 โดยรวม อยู่ในระดับมาก และทักษะด้านความเข้าใจความแตกต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ อยู่ในระดับมากเช่นกัน ส่วนรายด้านอ่านออกเขียนได้ และคณิตศาสตร์ (3R) งานวิจัยนี้พบว่ามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องจากระบบการคัดเลือกนักศึกษาของวิทยาลัยตั้งแต่แรกเข้าที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีหลายรอบ และรอบที่ได้นักศึกษาจำนวนมาก มักมาจากการรับตรงจากพื้นที่

และการรับรองอิสระ ซึ่งนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาจะมี ภูมิสำเนาในภาคใต้ และบางรายมาจากโรงเรียนสอน ศาสนา จึงมีความเข้าใจดีในความหลากหลายทาง วัฒนธรรม ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของพื้นที่ แต่มักมีทักษะ ทางภาษาและการคำนวณไม่ดีนัก อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และคณะ (2558) ที่ศึกษาทักษะการเรียนรู้ แห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาล ในวิทยาลัย พยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี พบว่านักศึกษาพยาบาลมี ค่าเฉลี่ยทักษะด้านการอ่านและการเขียนต่ำที่สุดในทุก ชั้นปี โดยเฉพาะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษต่ำกว่า ข้ออื่นๆ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ รุ่งนภา จันทรา และ อติญาณ์ ศรีเกษตริณ (2560) ที่พบว่า นักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรม ราชชนนี สุราษฎร์ธานี มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านทักษะด้านความ เข้าใจ ความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ ส่วนด้าน ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ทักษะด้านการสร้างสรรค์และ นวัตกรรม จะเห็นได้ว่านักศึกษาพยาบาลที่ศึกษาใน วิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก มี ทักษะในศตวรรษที่ 21 สูงและต่ำในรายด้านที่คล้ายกัน และมีระดับที่ใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตามในทักษะ 3 R นั้น การอ่านและเขียนภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้อ อื่นๆ อาจเนื่องจากลักษณะของหลักสูตร เพราะเมื่อ พิจารณาถึงจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่เปิดสอนใน หลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555 ของวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราช ชนก พบว่าในจำนวนทั้งหมด 144 หน่วยกิต มีรายวิชา ในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษเพียง 9 หน่วยกิต และ รายวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน มีเพียง 3 หน่วยกิตเท่านั้น (วิทยาลัยพยาบาลบรมราช ชนนี ยะลา, 2555) ทั้งนี้ แม้วิทยาลัยจะมีการจัด กิจกรรมเตรียมความพร้อมนักศึกษาใหม่เพื่อส่งเสริม

การปรับปรุงพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษในช่วงสัปดาห์ เตรียมความพร้อม ร่วมกับมอบหมายให้นักศึกษาได้ ศึกษาเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองในห้องปฏิบัติการ ทางภาษา แต่การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้เห็นผลนี้ ต้องอาศัยความต่อเนื่องและเป็นระยะเวลานาน นักศึกษาจึง ยังคงมีทักษะรายด้านอ่านออก เขียนได้ และ คณิตศาสตร์ (3R) มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และอยู่ในระดับ ปานกลาง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้า ร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับทักษะการเรียนรู้แห่ง ศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี ยะลา พบว่าประสบการณ์การเข้าร่วม กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านพัฒนาวิชาการสัมพันธ์ระดับ ปานกลาง กับทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ด้าน การคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา ด้านอ่านออกเขียนได้และคณิตศาสตร์ (3R) และด้าน การสื่อสาร การรู้เท่าทันสารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อ นอกจากนี้ยังพบว่าทักษะอื่นๆ ก็มีความสัมพันธ์ใน ระดับปานกลางด้วยค่าความสัมพันธ์ที่น้อยกว่า สอดคล้องกับผลการวิจัย ที่ศึกษาการจัดการ การเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ในนักศึกษาพยาบาล (สุสัณหา ยิ้มแย้ม และคณะ, 2558) ผลการศึกษาพบว่า หลังการจัดการ เรียนรู้แบบผสมผสาน คะแนนทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ แบบผสมผสานในทุกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แม้ว่าประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริม หลักสูตรด้านวิชาการ จะมีสัมพันธ์ทางบวกในระดับ ปานกลางกับทักษะการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 หลายทักษะ แต่เมื่อพิจารณาคะแนนประสบการณ์การเข้าร่วม กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการพบว่าต่ำกว่าด้านอื่น แสดงถึงการได้รับการส่งเสริมน้อยกว่าด้านอื่น ในขณะที่ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้าน จิตอาสาสมัครมีคะแนนสูงสุด แต่มีความสัมพันธ์กับทักษะ

การเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ด้วยคำสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์โดยเฉลี่ยที่น้อยกว่าความสัมพันธ์กับ ประสบการณ์ การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้าน วิชาการ

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้รับผิดชอบงานพัฒนานักศึกษาควรบูรณา การกิจกรรมเสริมหลักสูตรเข้ากับกิจกรรมทางวิชาการ ในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริม/พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการ เรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ในด้านที่ยังมีน้อยกว่าด้าน อื่นๆ ได้แก่ ด้านอ่านออก เขียนได้ และคณิตศาสตร์ (3R) โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ให้สามารถสื่อสารและ ถ่ายทอดได้
2. ผลงานวิจัยพบว่ากิจกรรมด้านพัฒนาวิชาการ สัมพันธ์กับทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 มาก

ที่สุด วิทยาลัยจึงควรวางแผนพัฒนาผู้เรียนเพื่อเตรียม ความพร้อมในการก้าวเข้าสู่การเป็นคณะพยาบาล ศาสตร์ ด้วยการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางวิชาการ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิ ด้วยการปฏิบัติ (Learning by doing) การเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) การเรียนรู้แบบโครงการ (Project-Based learning)

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ให้ ความร่วมมือให้ข้อมูลในการวิจัย และขอขอบคุณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา ที่ สนับสนุนทุนในการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กมลรัตน์ เทอร์เนอร์, ลัดดา เทลืองรัตนมาศ, สราญ นิรันรัตน์, จิราภรณ์ จันทร์อารักษ์, บุญเดือน วัฒนกุล และ ทุดิรัตน์ รื่นเรือง. (2558). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยบรมราชชนนี ชลบุรี. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*. 25(2), 178-193.
- กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และจรัสศรี เพชรคง. (2560). ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21: สาระสำคัญที่ต้องรู้สำหรับการจัดการ การศึกษาพยาบาล. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*. 26(1), 1-15.
- จักรเพชร สุริยมล. (2559). ผลของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแบบบูรณาการตามแนวคิด. *สะเต็มศึกษาที่มีต่อ การรู้เท่าทันและพฤติกรรมกาแก้ปัญหาแบบร่วมมือของนักเรียน*. ปรินญาณิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ธัญญา รัตนพันธ์, สรเดช ครุฑจ้อน และ มนต์ชัย เทียนทอง. (2561). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน ตามหลักทักษะชีวิต 4H เพื่อให้ได้คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์. *วารสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย สาขามนุษยศาสตร์*. 5(ฉบับพิเศษ), 15-25.
- ปริญญ ชัยกองเกียรติ, ไศรยา นิสะ และบุรณกณิส จันทศิริพุทธ. (2562). ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่21 ของ นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการ สาธารณสุขภาคใต้*. 6(1), 112-120.

- รุ่งนภา จันทรา และ อติญาณ์ ศรีเกษตริน. (2560). ทักษะการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้*, 4(1), 180-190.
- วัลลภ นาคศรีสังข์, สุพัตรา ไตรอุดมศรี, และ ตรีตาภรณ์ สร้อยสังวาลย์, (2560). การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลในศตวรรษที่ 21. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*. 27 (ฉบับพิเศษธันวาคม), 32-45.
- วิจารณ์ พาณิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: ตถาตา พับลิเคชั่น.
- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา. (2555). *หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา สถาบันสมทบ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. สถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข.
- สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข. (2556). *เอกสารรวบรวมผลงานวิชาการจิตบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์*. นนทบุรี: สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข.
- สุสันหา ยิ้มแย้ม, อำไพ จารุวัชรพานิชกุล, จันทรัตน์ เจริญสันติ, อภิรัช อินทรางกูร ณ อยุธยา, ปิยะนุช ชูโต และ นงลักษณ์ เฉลิมสุข. (2558). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารพยาบาลสาร*. 42(ฉบับพิเศษพฤศจิกายน), 129-140.
- อมรเทพ สีนวนสูง. (2559). ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยศิลปากร*. 9(1), 1053-1065.
- อมรรัตน์ เสตสุวรรณ และ อรชร ศรีไทรล้วน. (2557). ความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2556 ต่อคุณภาพหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช. *วารสารเกื้อการุณย์*. 21(ฉบับพิเศษ ธันวาคม), 59-76.
- อับดุลเลาะ เจ๊ะหลง. (2556). *แนวทางการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อ้อมใจ พลกายา และอัจฉราพรรณ วงษ์น้อย. (2561). ความพึงพอใจในงานและทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช. *วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์*. 2(2), 69-77.
- Best, J.W. (1981). *Research in Education*. New Jersey: Prentice – Hall.
- Trilling, B. & Fadel, C. (2009). *Learning and innovation skill 21ST century learning skill learning for life in our times*. San Francisco: Jossey-Bass.